

KLON ZWYCZAJNY

Acer platanoides – od łac. acer „ostry” lub od gr. akeros „bezrogi”; łac. platanoides „pokrewny z platanem, zbliżony do platanu”, od łac. platanus „platan”, łac. - ides – przyrostek oznaczający zbliżenie, pokrewieństwo; nazwa znana od czasów starożytnych.

Klon jest drzewem rozłożystym, o koronie okrągławej lub przyjmującej kształt parasola. Osiąga wysokość ok. 30 m. Jego liście osadzone są na długich maczugowato zgrubiałych ogonkach zawierających sok mleczny. Można je poznać po ostro zakończonych 5 kłapach. Kwiaty u klonu pojawiają się przed rozwojem liści. Są drobne, żółte, zebrane w duże wzniesione ku górze kwiatostany. Zawierają dużo nektaru, dlatego też chętnie odwiedzają je pszczoły. Z początkiem października dojrzewają owoce klonu, mające postać płaskich orzeszków z szeroko rozstawionymi skrzydełkami. Klon dożywa 150 lat. Łatwo przystosowuje się do warunków siedliskowych. Występuje na suchych, wapiennych glebach. Bywa często sadzony przy drogach i ulicach.

Warto wiedzieć: Bardzo jasne drewno klonu zwyczajnego jest wytrzymałe i mało kurczliwe - gdy po zmoczeniu wysycha, tylko nieznacznie zmienia swoje rozmiary. Dlatego chętnie wykorzystywane jest do budowy instrumentów muzycznych i kijów bilardowych.

Ciekawostka: Czy wiesz, dlaczego klony i inne drzewa jesienią zrzucają liście?

Aby przetrwać niedobór wody w glebie, która na czas zimy zamarza, drzewo zabezpiecza się, przechodząc w stan spoczynku. Zmniejsza się wtedy zapotrzebowanie na rozprowadzane przez wodę składniki odżywcze. Zostaje zatrzymany proces fotosyntezy. Gdyby liście pozostały w tym czasie na drzewach, roślinom groziłoby całkowite uschnięcie. Drzewa iglaste mają znacznie mniejszą powierzchnię parowania i dlatego mogą przetrwać, nie zrzucając igieł.